

ΦΟΡΟΛΟΓΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιον.

Ὁ σταφιδοκαρπὸς καὶ αἱ βροχαί.

Αἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀλλεπάλληλοι ὀρμητικαὶ καὶ ἀδυσώπητοι βροχαί, ἐπέφερον ἀνυπολόγιστους καταστροφὰς διὰ τε τοὺς ἰδιώτας καὶ τὸ δημόσιον. Τὸ μόνον προῖόν ὕπερ εἰσάγει εἰς τὴν Ἑλλάδα χρῆμα ἄφθονον καὶ ἀμεσον, ὁ μόνος πλοῦτος χιλιάδων ἀνθρώπων, ἡ μόνη ἐλπίς ἀπείρων οἰκογενειῶν, εἶναι ἡ σταφίς. Εἰσέτι δὲν ἐξηλειφθησάν ἀπὸ τῆς μνήμης πολλῶν αἱ κατὰ τὰ 1857 καὶ 1877 τελεσθεῖσαι καταστροφαὶ εἰς τὸν σταφιδοκαρπὸν ἐκ τῶν διαρκῶν βροχῶν. Ἐπέπρωτο καὶ τὸ 1894 νὰ σημειωθῆ ὡς ἀπαίσιον ἔτος εἰς τὸν κατάλογον τῆς καταστροφῆς. Καὶ λοιπὸν ἡ εὐεργετικὴ διὰ τὰς κωνιοπάστους ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν βροχὴ, ἡ χρήσιμος τῇ καλλιέργειᾳ, ἡ ὄροσιζουσα, ἡ ποιητικὴ καὶ ἀθῶα ψυχρολουσία πῶς ἐπιφέρει τὰς καταστροφὰς ταύτας;

Ὅστις γινώσκει τοὺς ἐτησίους ἀγῶνας καὶ τὰς δαπάνας πρὸς τὴν πολυεξοδωτέραν, λεπτοτέραν καὶ μᾶλλον ἀγωνιώδη καλλιέργειαν, ὅστις κατέχει κτήματα σταφιδοφόρα, μόνον ἐκεῖνος αἰσθάνεται τὴν βαθυτάτην πληγὴν, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ μακάριοι κάτοικοι τῆς Κεκροπίας θεῶνται ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν τὰ κελαρίζοντα ρεύματα ἀνά τὰς ὁδοὺς.

Ἡ μακρὰ καὶ πολυδάπανος καλλιέργεια ἀρχομένη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου, συμπληροῦται μέχρι τοῦ Ἰουλίου. Καὶ ἐν ὅσῳ ἐγγίζει τῷ τέρματι ὁ ἐπώνυμος τοῦ πρώτου Μονάρχου τῆς Ῥώμης, τελειοποιεῖται καὶ ἡ ὥριμανσις τοῦ γλυκύτατου καρποῦ, Κορινθιακοῦ κοινῶς καλουμένου, διότι ἡ Κόρινθος ὑπῆρξε πιθανώτατα ἡ πρώτη κοιτίς τοῦ συγγενοῦς τῆ ἀμπέλω κλήματος. Καὶ ἤδη ἀρχεται ἑτέρα πολυδάπανος καὶ ἀγωνιώδης ἐργασία τοῦ τρυγητοῦ καὶ τῆς συγκομιδῆς. Τὴν ἡμέραν δὲ καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτῆτης ρίπτει τὸν διὰ τοιοῦτων ἐτησίων ἀγῶνων καὶ δαπανῶν παραχθέντα καρπὸν ἐπὶ τῆς ἀλῶνος, μὴ μόνον σκέψις, μὴ ἐλπίς, εἰς φόβος κατέχει τὸ πνεῦμά του καὶ τὴν καρδίαν του, ὁ τῆς βροχῆς. Καὶ ὅσάκις ὁ καιρὸς εἶναι εὐδίδος, ὁ ἥλιος λαμπυρίζων, διαγελά ἐξ ἐλπίδος καὶ χρυσῶν ὀνειρῶν, βλέπων χρυσιζόντα καὶ μυροβολούντα τὸν κυανόχρσα, βελούδιον, γλυκύτατον καὶ εὐωδέστατον βότρυκα. Ἀλλ' ὅταν τὸ πρῶτον ἀπαίσιον νέφος ἀναφανῆ εἰς τὸν ὄριζόντα, σὺνοφρος καὶ ἀνήσυχος ἐγείρεται παρατηρῶν ἐκστατικὸς πέριξ καὶ συμβουλευόμενος τοὺς ἐμπειροτέρους περὶ τὰ ἀτμοσφαιρικά, ὅπως διαγνώσῃ ἐὰν ἐπαπειληται βροχὴ. Καὶ ὅταν αὕτη ἀστρογός, καταστρεπτικὴ, βραγδαία, ἀδυσώπητος, καταπίπτει ἐπὶ τῆς ἐλπίδος του, ἐπὶ τῆς σταφίδος του, ὦ! τότε ἡ δυσθυμία, ὁ πόνος, ἡ ἀπελπισία, ἡ μανία καταλαμβάνουσι τὸν δυστυχῆ ἰδιοκτῆτην. Μὴναι τι ἀπαίσιον, ἀπερίγραπτον νὰ βλέπῃ τὴν περιουσίαν του καταστρεφομένην καὶ οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν νὰ δύναται νὰ πράξῃ. Ναυαγὸς ἐν μέσῳ θαλάσσης ὅστις εἶδε τὸ πλοῖόν του νὰ κα-

ταστραφῆ ὑπὸ τῶν μαινομένων κυμάτων ἐπὶ τοῦ ἀπορρογῶτος βράχου, οὗτος μόνος δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς τὸν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει σταφιδοκτῆμονα.

Ὅδὲν λοιπὸν μέχρι τοῦδε ἠδυνήθησαν νὰ μεταχειρισθῶσι μέσον κατὰ τῆς βροχῆς; Ἀτυχῶς οὐδὲν ἀποτελεσματικόν, οὐδὲν εὐωνὸν ἐφηρμόσθη. Δύο ἀμυντικὰ μεταχειρίζονται τινὲς τῶν κτηματιῶν. Ὀλίγοι τὰ πάνινα καλύμματα καὶ πλείονες τὰς ταραϊὰς (τζιβιέρας, πινακωτάς). Καὶ τὰ μὲν πρῶτα κατασκευάζονται ἐξ Ἀμερικανικοῦ πανίου ἀλειφομένου διὰ λινελαίου μεμιγμένου μετ' ὀλίγης ὠχρας, ὅπως καταστῶσι ἀδιάβροχα πρὸς χρῆσιν ὅμως τούτων δέον νὰ ἴηαι παρασκευασμένη καὶ ἡ ἄλλως καταλλήλως. Τὰ καλύμματα ταῦτα κέκηνται καὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι δύναται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ὑπηρεσίας τῆς σταφίδος. Ἀλλὰ καὶ τὰ μειονεκτήματα τούτων εἰσι μέζονα, διότι προφυλάσσοντα κατὰ τῆς ἀνωθεν βροχῆς, οὐδὲν δύναται κατὰ τῆς ἀνωθεν ὑγρασίας ἀπαιτοῦν πολὺπλοκον ἐργασίαν ὅπως μὴ ἀναρπασθῶσιν ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ καὶ τὸ σπουδαιότερον δέονται μεγάλης δαπάνης.

Προτιμότεραι καὶ ἀσφαλέστεραι εἶναι αἱ ταραϊαί, τετράπλευρα, ἀβαθῆ δοχεῖα ἐκ ξύλου μὲν τὰ χεῖλη, ἐκ σανίδων δὲ λεπτῶν ἢ καλάμων τὸν πυθμένα. Ἐπ' αὐτῶν ἀπλοῦται ὁ καρπὸς πρὸς ξήρανσιν, κατὰ δὲ τὴν βροχὴν τίθενται ἐπαλλήλως περὶ τὰς 20 καὶ ἀνωθεν καλύπτονται δι' οἰασδίποτε στέγης ἐκ πανίου ἢ σανίδος. Οὕτω δὲ προφυλάσσεται ὁ καρπὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης βροχῆς καὶ τὴν καθιστὰ ἀρίστης ποιότητος. Ἀμα ἡ βροχὴ παρέλθῃ τοποθετοῦνται εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν.

Πλὴν τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου πλεονεκτήματος, ὁ ἰδιοκτῆτης κανονίζει τὸν τρυγητὸν οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς κκεκοδιθεσίας ἢ εὐδιαθεσίας, ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ὠριμότητος, ἐπίσης δὲ καὶ τῆς συγκομιδῆς κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ξηρασίαν, οὐδὲ ἔχει ἀνάγκη κατασκευῆς καὶ προπαρασκευῆς ἄλῶνος. Ἀλλ' ἀπέναντι τῶν ἐμφανῶν τούτων πλεονεκτημάτων, συμπαρομαρτυροῦσι σπουδαιώτατα μειονεκτήματα. Κατὰ πρῶτον ἡ μεγάλη δαπάνη, διότι ἡ ἄξια ἐκάστης ταραϊᾶς εἶναι τέσσαρες ἄχρις πέντε δραχμῶν, ἀπαιτοῦνται δὲ 40 περίπου τοιαῦται δι' ἐκάστην χιλιάδα λιτρῶν καρποῦ, ἧτοι περὶ τὰς 180 δραχμάς κατὰ μέσον ὄρον. Καὶ ἀληθῶς μὲν ἡ δαπάνη αὕτη δέον νὰ καταλογισθῇ εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαρκείας τούτων, ἧτοι τῶν εἴκοσι περίπου ἐτῶν. Ἀλλὰ πόσοι ἰδιοκτῆται δύναται νὰ προκαταβάλωσιν ὀλόκληρον τὴν ἀκὰ θάριστον ἀξίαν τοῦ καρποῦ, ἐνὸς ἔτους; Καὶ ἡ χρῆσις τούτου ἀπαιτεῖ πολυἀριθμὸν προσωπικῶν ἀεῖποτε ἔτοιμον, ἐπιβαρυνόμενον οὕτω τοῦ ἰδιοκτῆτου διὰ προσθέτου δαπάνης. Ἀλλὰ καὶ ἡ προφύλαξις αὐτῶν κατὰ τὸ λοιπὸν τοῦ ἔτους ἀπαιτεῖ μέγαν ὑπόστεγον χώρον, σπουδαιωτάτον καὶ τοῦτο μειονέκτημα ὥστε διὰ τὴν μεγάλην τὴν πολυπληθῆ καὶ τὴν μᾶλλον ὑποφέρουσαν τά-

ξιν τῶν ἰδιοκτητῶν οὐδετέρα ἢ χρῆσις τῶν ἀνω μέσων εἶναι δυνατὴ. (1)

Εἰς ὑπερπεντήκοντα ἐκ. δραχμῶν ἀνέρχεται τὸ εἰσαγόμενον ἐτησίως χρῆμα ἐκ τῆς σταφίδος, εἰς 5 ἑκατομμύρια οἱ πληροῦμενοι φόροι εἰς τὸ δημόσιον, δῆμος καὶ λιμένας καὶ περὶ τὰ 35 ἑκατομ. τὰ καταβαλλόμενα ἕξοδα καλλιέργειας καὶ ἐξαγωγῆς. Ὅποια κίνησις κεφαλαίων καὶ ἐργασίας! Καὶ ὅμως ὁ σπουδαιώτατος οὗτος πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος ἀπειλεῖται ὑπὸ κρίσεως φοβερᾶς, ὑπὸ δύο ἀδυσωπῆτων πολεμίων, ὑπὸ τῆς βροχῆς καὶ ὑπὸ τῆς δυσαναλόγου παραγωγῆς. Καὶ ὅπως γίνῃ αἰσθητὸν τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ βροχὴ, ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι αὕτη ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη. Οἱ διὰ δανείων καλλιερῆσαντες μὴ δυνάμενοι ν' ἀποτίσωσι τὰς ὀφειλάς των, καὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν στερηθῶσιν καὶ τῶν μέσων τῆς νέας καλλιέργειας. Οἱ χορηγήσαντες χρήματα Τράπεζαι καὶ ἔμποροι ἕνεκα τῆς μὴ εἰσπράξεως θὰ διακόψωσι νέας πιστώσεις. Ἡ πτώσις πολλῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν ἔσεται ἀναγκαία συνέπεια. Χιλιάδες ἐργατῶν καλλιερῆτων καὶ ἀχθοφόρων, στερηθήσονται ἐργασίας. Ἡ νέα ἐσοδεία ὡς ἐκ τῆς μὴ καλλιέργειας, τίς οἶδε ἐὰν ἔσεται ἐμπορεύσιμος καὶ . . . στώμεν πρὸ τῆς ἀπαισίτου καὶ ἀπευκαταίας εἰκόνας, καθ' ὅσον τὸ ρεῦμα τῆς καταστροφῆς οὐδεὶς δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑπολογίσῃ ἀκριβῶς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη παραγωγὴ, ἡ δυσανάλογος ὑπερέτρωσις πρὸς τὴν παγκόσμιον κατανάλωσιν, ἐγκυμονεῖ κρίσιν βεβαίαν. Εἰς 300 ὀλόκληρα καὶ στρογγύλα ἑκατομμύρια ὑπελογιζέτο ἡ παραγωγή τοῦ 1881. Προφανῶς δ' αὕτη βαίνει αὐξάνουσα συνέπεια τῶν ἀπεράντων φυτειῶν. Ἡ δ' ἐτήσια κατανάλωσις ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ σταθερὰ καὶ παγία, οὐδέ ποτε ἐξυκνεῖται πλέον τῶν 150 ἑκατομμυρίων, ἡ δὲ τῶν ἄλλων ἀγορῶν εἶναι ἴσχη καὶ μὴ βαρύνουσα. Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ 1878 δὲν ἐπήρχετο ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἡ ἕνεκα τῆς φυλλοξήρας εἰσαγωγὴ ἐν Γαλλίᾳ, μεγάλων ποσῶν γάρην οἰνοποιίας, σώσασα πρὸς στιγμὴν τὴν σταφίδα καὶ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐπήρχετο ἀνυπολόγιστος καταστροφή. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐκ τῆς φυλλοξήρας ἐρήμωσις ἐν Γαλλίᾳ κοπάσῃ, ὡς φαίνεται περιστελλομένη, ἡ ἀναπτυχθῆ ἐν Ἀλγερίᾳ ἀμπελοουργία ἐπαρκούσα διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς Γαλλίας, καθὰ φαίνεται ὅτι ἤδη λαμβάνει μεγάλας διαστάσεις, διότι ὑπολογίζονται εἰς 500 χιλ. στρεμμάτων οἱ μέχρι σήμερον ἀμπελώνες, ἐνὸς τοῦ 1876 εἶχε μόνον 150 χιλιάδας, τότε τι γενήσεται τὸ ἡμισυ τῆς παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι;

Περὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ἀντικειμένου δέον καὶ κυβέρνησις, καὶ σύλλογοι, καὶ ἰδιῶται νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς συντόνου καὶ ἐπειγούσης ἐξετάσεως πρὸς εὔρεσιν καταλλήλων μέσων θεραπείας. Καὶ

(1) Δεπτομερῶς περὶ τούτων ἀναφέρονται εἰς τὸ περὶ καλλιέργειας τῆς σταφιδάμπελου ἀξιολογώτατον καὶ πρακτικώτατον πῶνημα τοῦ κ. Χαϊρέτη, βραβευθὲν ἐν τῷ διαγωνισμῷ τοῦ Ζάππα.

περί της κατά των βροχών αμύνης δέον όπως συστηθή επιτροπή εκ χημικών, εμπόρων, γεωπόνων και κτηματιών και έργασθῃ δι' όλων των μέσων, ίνα υποδείξη τὸ προσφωρότερον, ἀλλὰ καὶ εὐνότερον ἀμυντικὸν μέσον κατὰ τῆς βροχῆς, συγγρόνας δὲ προκρυθῇ μέγα βραβεῖον τῷ υποδείξοντι τοιοῦτο χρήσιμον. Καὶ ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπαπειλουμένην ἐκ τῆς μεγάλης παραγωγῆς κρίσιν, δέον κατὰ πρῶτον νὰ υποδειχθῇ τοῖς κτηματικαῖς ὅπως περιστέλλωσι τὴν καταστροφὴν ἀπεράντων ἐλαιῶνων καὶ ἄλλων καρποφόρων δένδρων. Ἡ καταστροφή κυρίως τῶν ἐλαιῶνων εἶναι αὐτόχρημα ἱεροσυλία. Καλλιέργεια, ὕψικωμα, μυροβόλα καὶ ἀειθαλῆ δένδρα, διεληθόντα ἀπρόσβλητον βίον αἰῶνων πολλῶν, καὶ ἀντιστάνα εἰς πολυεεῖς καταστροφάς, καταπίπτουσι δι' ἐνός πελέκειως ὑπὸ ἀστόργου καὶ ἄπρονος ἰδιοκτῆτου, ὅπως ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ φυτειῶν ἐκτεθειμένων εἰς παντοίας προσβολάς. Δέον ἐπίσης, ὅπως ἰδρυθῶσιν εἰς ἅπαντα τὰ κέντρα τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, ἐργαστᾶσια οἰνοποιίας καὶ πνευματοποιίας πρὸς ἐπικερδῆ χρησιμοποίησιν μεγάλου μέρους τῆς παραγωγῆς. Ἀφ' ἑτέρου δ' ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀντιπάσης θυσίας ἐπιτύχη, καὶ τοὶ γνωρίζομεν ὅτι σπουδαίως πρὸς τοῦτο ἐργάζεται, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τῆς σταφίδος ἐν Γαλλίᾳ Ἀγγλίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ. Ἡ ἐν ταῖς δύο τελευταῖαις ἀγοραῖς ἡ ἐλάττωσις χρησιμεύσει εἰς εὐρυτάτην κατανάλωσιν πρὸ πάντων διὰ τὴν πνευματοποιίαν.

Μόνα δὲ τὰ νωτέρω μέσα ἀτινα ἀκροθιγῶς ἐθίξαμεν, δύναται νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ προσεχοῦς μεγάλης κρίσεως.

(ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως» Ἀθηνῶν.)

Φίλε κ. Συντάκτα!

Ἡ εἰδησις τῆς βροχῆς ἀνὰ πάσας τὰς σταφιδόφορος ἐπαρχίας τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀνεπανόρθωτος ἐπιδημία ἐλάττωσιν κατ' ἐνταῦθα τὸν κόσμον εἰς μεγάλην κατήρειαν, καθόσον οὐδένα λανθάνει τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. Ἐν τούτοις πῶς θὰ φανῇ ἡ γνώμη μου ἂν εἴπω ὅτι, εἰς τὰς βροχάς, ἅς βλέπομεν ἐπερχομένας τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστιον κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτῆ ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον, πλείστον συνέβαλε καὶ ἡ ψιλωσις τῶν ὀρέων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος; διότι γνωστὸν τυγχάνει ὅτι, ἐφ' ὅσον τὰ ὄρη καὶ θουνά αὐτῆς ἐκάλυπτον δάση, ἡ ἀ-μόσφαιρα ἦτο δροσερά, δροσερά δὲ ἦτο καὶ ἡ τῆς καταφύτου Πελοποννήσου, οὕτω δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ὑφίστατο ἰσορροπία ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ τροπασομένη μόνον εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις; μάρτυρες δὲ οἱ γέροντες, οἵτινες διαβεβαιούσιν ὅτι πολὺ σπανίως ἀπετύγχανον ἐκ βροχῶν κατὰ τὴν συλλογὴν οἱ καρποὶ ἂφ' ἧς ὁμοῦς ἐψιλώθη ἡ Στερεὰ Ἑλλάς, ὁ ἐν αὐτῇ καύσων τοῦ θεοῦς ἐπετάθη εἰς μέγαν βαθμὴν, ἀρα δὲ ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ τῆς Πελοποννήσου, καθ' ὃ βαρύτερος, ὡς μᾶλλον δροσερός, σπεύδει πρὸς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα τὸν δὲ τόπον αὐτοῦ πάλιν σπεύδει νὰ καταλάβῃ ὁ ἐκ τοῦ πέριξ πελάγους ἀήρ, ὅστις εἶναι καταφορτωμένος ἀτμῶν ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων τῆς Θάλασσης, οὕτω δ' ἐπέρχονται βροχαὶ (διότι, ὡς γνωστὸν τὴν βροχὴν φέρουσιν οἱ ἐκ τοῦ πελάγους πνέοντες ἀνεμοί), καὶ αἱ λοιπαὶ διαταράξεις τῆς ἀτμοσφαιρας, τῶν ὥρων τοῦ ἔτους καὶ ἡ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴ τοῦ ἀρίστου τῆς γῆς κλίματος καὶ τῷ ὄντι σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἔαρ σχεδὸν δὲν ἔχομεν, διότι εὐθὺς μετὰ τὸν χειμῶνα ἐπῆλθεν ἀφόρητος τοῦ θεοῦς ὁ καύσων. Ἀλλ' ἐκτός τῶν ἐκ τῶν πρώρων βροχῶν συμφορῶν ἔχομεν ἤδη καὶ τόσας ἐκατοστᾶς χειμάρρων, οἵτινες δὲν ὑπῆρχον πρὸ 20 ἢ 30 ἐτῶν (ἐγὼ αὐτὸς ἔβλασα τὴν φοβερὰν σήμερον ΔΕΥΚΑΝ ἀσημαντον ζηροποτάμιον), εἶτι δὲ καὶ ὅλα τὰ λιανολίθια τῶν βουνῶν ἐσκορπισμένα ἀνὰ ἀγροὺς, οἵτινες, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἦσαν εὐφρωτάτοι, καὶ ἀπειργάζοντο τὴν εὐδαιμονίαν χωρίων, ὧν σήμερον οὐδὲ ἔχνος σώζεται. Γρά-

φουσιν αἱ ἐφημερίδες καὶ οἱ ἐπιθεωρηταί, εἰ πάντες φωνάζομεν ὅτι εἶνε ὀλεθρία ἡ πυρπόλησις τῶν δασῶν, καὶ ἐντούτοις ἀναλλοίωτως κατ' ἔτος ἐπιτείνεται αὕτη. Οὕτω δὲ βαθμικῶν οὐ μόνον ἀφορήτους καύσωνας, καὶ αἰφνιδίας καιρικάς μεταβολάς θὰ ἔχωμεν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἐπὶ βλάβῃ καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῆς ὑγείας μας, ἀλλὰ καὶ χειμῶνας δρυμεῖς καὶ ἀνέμους κατασρεπτικῶς τῶν ἐλαιῶνων, καὶ χαλάζας τὸ ἔαρ, ἐξ ὧν ἀνευλογιστοὶ καταστροφᾶι, διότι γνωστὸν τυγχάνει ὅτι, διὰ φυσικὴν αἰτίαν, ὅπου ὁ τόπος εἶνε δασώδης ἐκεῖ ἡ χαλάζα εἶνε ἀγνωστος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν ὑπάρχει ἐπὶ γῆς ἰκανὴ τιμωρία κατὰ τῶν πυρπολητῶν τῶν δασῶν. Ἐν τούτοις τούτ' αὐτὸ ῥητέον περὶ αὐτῶν, ὅτι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν κακούργων, ὅτι, ὅχι ἡ τιμωρία μετὰ τὴν πράξιν, ἀλλ' ἡ παιδεία καὶ μόρφωσις περιορίζει τὸ κακόν. Ἐγγραψα τὰ ὀλίγα ταῦτα μᾶλλον ὅπως ἐπικτείνω τὴν νύξιν τοῦ πόσης βλάβης ἐγένετο πρόξενος ἡ πυρπόλησις τῶν δασῶν μας, παρὰ ὅπως ὑποδείξω ἐνόχους διότι ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν ἀρχὴν ὅτι, ἕκαστον ἄτομον, καθὼς καὶ ἕκαστον ἔθνος, εἶνε ἀξίον τῆς τύχης τοῦ.

Μετὰ μεγάλης ἐπιδοκιμασίας ἀνέγνω ὁ παρ' ἡμῖν ἔμπορ. κόσμος τὸ ἔντως ἀρίστον τοῦ ἡμετέρου ἔμπορ. Συλλόγου ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, περὶ κινήτου χαρτοσήμου ἄτυχως καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη φωνὴ βοῶντων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν ἐκήρυξεν ἀδυσώπητον πόλεμον κατὰ τοῦ ἔρθου λόγου καὶ... καθ' αὐτῆς οὔτε παρακελεύσεις, οὔτε ὀρθαὶ παραστάσεις, οὔτε παρακλήσεις, οὔτε παραδείγματα τῆς ἀμειλικτου πείρας τοῦ παρελθόντος, κατώρθωσαν νὰ μεταπέσῃσι τὸν ἀκαμπτον πρωθυπουργόν· ποῦ εἶνε ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος καὶ πολυμαθέστατος νέος, ὁ ἔχων τὸ ἦθος σοβαρὸν, ἤρεμον, γλυκὺ καὶ γαληνιαῖον, ὁ νέος ἐκεῖνος, ὅστις ἐν ταῖς εὐέλπισιν αὐτοῦ χερσὶν ἔλαβε παρὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐπὶ ἀντιπροστασίαν, ὅπως κατευθώσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα; Ποῦ εἶνε ὁ ἀρίστος τῶν οἰκονομολόγων μας; ποῦ εἶνε ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἡ τύχη πύνησεν ὅσον οὐδένα τῶν πολιτικῶν τῆς τε νέας καὶ ἀρχαίας Ἑλλάδος; ποῦ αἱ τόσαι γλυκεφαί τοῦ ἔθνους ἐλπίδες; Πάντα ἀληθῶς ὡς ἱστός ἀράχνης διελύθησαν, καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν ἴσταται ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἀκαμπτος καὶ ἀμετάπειτος εἰς πᾶσαν ὀρθὴν παρατήρησιν· ὅσας τὰ ὄρα καὶ κλείσας τοὺς ὀφθαλμούς οὔτε ν' ἀκούσῃ θελεῖ, οὔτε νὰ ἴδῃ τὰ πέριξ γινόμενα· ὥστε ἅς μὴ σκοτιζώμεθα περισσότερον· ἐὰν δὲ ἀθαιρέτως κατήρησεν τὸ κινήτων χαρτοσήμον ἐπὶ τῶν ἔμπορ. γραμματίων, ἐπέβαλε δὲ νέον ἀνεπιψήφιστον ὑπὸ τοῦ ἔθνους φόρον 50 λεπτῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐξοφλουμένων γραμματίων, μὴ ἀρχίζετε τὰ λογικὰ ἐπιχειρήματα πλέον, ἀλλ' ἀναπέμψωμεν ὕμνους εὐχαριστίας ὅτι δὲν ἐπέβαλε μείζονα φόρον· μάθετε δὲ ὅτι, οἱ ἐπὶ τῆς βάρχεις μας φόροι εἶνε μὴ δὲν κατὰ ποσοῦν καὶ ποιοῦν παραβαλλόμενοι πρὸς ὅσους ἤδη μαγεύρονται πάλιν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οἰκονομικῶν... Εἶναι ἀληθῶς λιαν ἀξιοθρήνητος ἡ κατάστασις αὕτη, ἀλλὰ πάλιν σκ' ἐμπρός θάθῃ καὶ πίσω βέμασ' στρέψατε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ παρατηρήσατε ὅπισθεν τίνας εἶσιν ἐτοιμοὶ ὅπως εἰσπηδήσωσιν εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ ἔθνους, καὶ, ἂν δύνασθε, μὴ φοκιάσητε... Διὰ τὸν λόγον τοῦτον φρονῶ ὅτι, ἂφ οὐ ἡ Κυβέρνησις μας—ἧτις ἄλλως ἀποτελεῖται ἐκ λίαν περωτισμένων καὶ φιλοτιμῶν ἀνδρῶν—δὲν θέλει νὰ πεισθῇ ὅτι, τὰ δυσβάστακτα βάρη καὶ φόροι μειοῦσιν, ἀλλ' οὐδέποτε ἀξάνουσι τὰς δημοσίας προσόδους, δὲν μένει ἄλλο, παρὰ νὰ υπομείνωμεν ἀγογγύστως ἀκόμη 3 μῆνας μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἐὰν ἔως τότε ἔχωμεν ἀκόμη τὸ δέμα μας, νὰ ἐπιμεληθῶμεν διὰ τῶν νομίμων μέτρων νὰ ἐξασφαλίσωμεν τοῦλάχιστον αὐτὸ ὅπως δυνθῶμεν καλλίτερον.

Ἐκ Πειραιῶς 23 Αὐγούστου 1884. Α.

Κύριε Συντάκτα τοῦ ἀφορολογουμένου.»

Τὰ συνταράξαντα τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ζητήματα ἂν δύναται ὁ ἔμπορος νὰ καταλογίσῃ τοὺς οἰνοπώλας καὶ ἀμπελοκτῆμονας δι' ὀλοκλήρον τὸν ἐναποταμιευθέντα οἶνον καὶ ἂν οἶνοι δξύσαντες ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν ἔλυσαν τὰ ἡμέτερα Δικαστήρια, ἀποφανθέντα κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Καὶ τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ' 1281 ε ε ἀποφάσεώς του, παρεδέχθησαν τὰς ἐγγεθείσας ὑπ' ἐμοῦ ἀνακοπὰς κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τοῦ χρηματικῆ καταλόγου καὶ ἠκύρωσαν ταῦτα. Κατὰ τὸ ἀρθ. 235 τῆς Πολ. Δικονομίας, τὰ Δικαστήρια εἶναι ἀρμόδια νὰ δικάσωσι τιαυτάς διαφοράς, διότι ὁ μὲν Νόμος περὶ φορολογίας τῶν οἶνων δὲν ἀποκλείει τὰ Δικαστήρια, τὸ δὲ ἀρθ. 12 τοῦ Νόμου τούτου ἀφορᾷ τὸ πρωτόκολλον τῆς καταμετρήσεως καὶ οὐχὶ τὸ τοῦ καταλογισμοῦ.

Οὕτως ἐκλείπει εἰς τὸ μέλλον ἡ παρερμηνεία τοῦ Νόμου καὶ οἱ ἀδικούμενοι δύναται διὰ τῶν Δικαστηρίων νὰ ἀνορθώσωσιν ἀδικον πράξιν τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς.

Π. ΠΑΤΣΙΑΔΗΣ
δικηγόρος.

Ἐν Βιρυγγιάμῃ τὴν 31 Αὐγούστου 1884.

Ἄξιότιμε κ. Συντάκτα.

Ἐν τῇ Παλιγγενεσίᾳ Ἀθηνῶν ἀνέγνωσα εἰς διάφορον τι μεταφερθὲν ἐκ τῶν στηλῶν Σας, ὅτι ἐγένετο ἐσχάτως εἰς τοὺς ἄλωνα τοῦ κ. Δημάρχου τῆς πόλεως σας πείραμα τῆς μεθόδου ἦν διδάσκαλός τις λέγει ὅτι ἐφεύρε πρὸς ταχύτεραν ἀποξήρανσιν τοῦ σταφιδοκάρπου. Ἡ ἐφεύρεσις συνίσταται εἰς πείραξιν τῆς σταφίδος, ὅτι ὑγρῶν καὶ μ' ὄλον ὅτι οὐδεμίαν, ὡς λέγεται, ἀλλοίωσιν ὑφίσταται ὁ καρπὸς κατὰ τε τὸ χρῶμα, οὐσίαν καὶ διατήρησιν, καλὸν ἦθελεν εἶσθαι νὰ μὴ γίνῃ γνωστὸν ὅτι τιαυτά τεχνάσματα λαμβάνονται καὶν ὑπ' ὄψιν πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος, διότι ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ ὅπου ἡ σταφίς ἐξοδεύεται τὸ μᾶλλον, θέλουσι θεωρηθῆμεθ' ὑποψίας.

Μέχρι τοῦδε κατὰ καλὴν μοῖραν ἔχομεν τὸ μονοπώλιον τοῦτο, καὶ μ' ὄλον ὅτι ἡ Ἰσπανία, Πορτογαλία καὶ Σμύρνη προσπαθοῦσι παντοίας δυνάμεις νὰ συναγωνισθῶσιν, εἴτε διὰ τῆς καλλιέργειας τοῦ εἰδικοῦ διὰ τὴν πατρίδα μας τούτου δένδρου, εἴτε διὰ τῆς εἰσγωγῆς ἄλλου εἶδους σταφίδος, οὐδὲν κατώρθωσαν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποδοκῶμεν τὸν συναγωνισμόν.

Περίεργον ὅτι δὲν δοκιμάζεται ἡ ἀποξήρανσις δι' ἀτμομηχανικῆς θερμάνσεως· ἐνταῦθα ὅπου ὁ ἥλιος μᾶς στερεῖ τὴν πορροσίαν του ἐπὶ ἐβδομάδας ὀλοκλήρους, ἡ ἀποξήρανσις φορεμάτων λευκῶν ἀφοῦ πληθῶσι γίνεται διὰ σωλῆνων φερόντων θερμὸν ἀτμὸν ἐν μεγάλοις δωματίοις. Τιοιούτῳ τρόπῳ ἀποξηραίνουσι οἱ κατασκευασταὶ διὰ φῶρα ἐργόχειρα εἰς φούρνους μεγάλης ἐκτάσεως, ἡ θερμότης τῶν ὁποίων δύναται νὰ κανονισθῇ κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἄν ἀπαιτεῖτο τεχνικὴ ἀποξήρανσις τοιοῦτου καρποῦ ἐν Εὐρώπῃ, μὴ ἀμφισβᾶλλετε ὅτι ἐν τῷ 24 ὥρων ἦθελεν εὐρεθῆ μεθόδος, διὰ τὰ μὴ εἶπω ἐκατοντάς μεθόδων, χωρὶς νὰ προσφύγη τις εἰς καταβρέξεις καὶ ὑγρὰ ἄπερ ὅσον ἀθῶα καὶ ἂν ᾧσιν εἶσι πάντοτε ἐπικίνδυνα. Ὁμιλῶ μᾶλλον ἐν ἀγνοίᾳ μὴ γινώσκων τίτι τῶν ἀποξηραίνονται ἡ σταφίς, ἀλλ' ἂν ὁ αὐτόθι Γεωργικός Σύλλογος ἐπιθυμήσῃ νὰ μάθῃ τι λεπτομερέστερον ἀναφορικῶς τῆς θερμάνσεως καὶ θερμοκρασίας δωματίων δι' ἀτμοῦ, εἶμαι ἐτοιμὸς νὰ ἐρωτήσω ἐπιστήμονας ἐνταῦθα καὶ τῷ τὰς μεταδώσω.

Μένω πρόθυμος
Α. Ζ. ΚΛΑΔΟΣ.

Χαρτόσημον.

Εἰς τὸ περί κινητοῦ χαρτοσήμου ὑπόμνημα τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου α' Ἑρμῆς, ὃ περ ἐγκαίρως ἐδημοσιεύσαμεν, ἐδόθη ἡ ἐπομένη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἀπάντησις, διὰ τοῦ Ταμῆα Πατρῶν, ἢ ἐνετάλημεν νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Πρὸς τὸν Ταμῆα Πατρῶν.

Κοινοποιήσατε εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ αὐτοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «ὁ Ἑρμῆς» εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ α'. Αὐγούστου ε. ε. ἀναφορᾶς τοῦ ὅτι ἡ ἐν τῇ § 10 τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ νόμου τῆς 14/26 Αὐγούστου 1836 περί χαρτοσήμου περιεχομένη φράσις «ἡ σφραγὶς πρέπει νὰ ἐπιτεθῆ εἰς τὸν πρόσθετον λευκὸν χάρτην πρὶν τῆς παρουσίας εἰς ὑποδοχὴν» δὲν ἐννοεῖ ὅτι τὰ συναλλαγματὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ ἔθνη σφραγιστήριον διὰ νὰ σφραγισθῶσιν, ἀλλ' ὅτι πρὸ τῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν ἐπιστημαίνονται ἡ ἐπισήμανσις δὲ γίνεται ὑπὸ τοῦ Ταμῆου εἴτε διὰ συνάψεως κοινῆς εἴτε δι' ἐπιθέσεως κινητοῦ χαρτοσήμου κατὰ τὰς ἰσχυρούσας διατάξεις τοῦ ἀρθ. 13 τοῦ μνησθέντος Νόμου περί χαρτοσήμου καὶ τοῦ ἀρθροῦ 8 § 5' τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 Β. Διατάγματος. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 27 Δεκεμβρίου 1836, καθ' ἣν ἕκαστος ἀντιτύπον ἐκδοθείσης συναλλαγματικῆς ὑπόκειται εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου οὐ μόνον δὲν κατηγγήθη διὰ νεωτέρας τινὸς διατάξεως, ἀλλὰ τούναντιον ἀναγράφεται ῥητῶς ἰσχύουσα διὰ τῶν ἐν ἀρθρῷ 4 κεφ. 11 § γ' τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 Β. Διατάγματος λέξεων «τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιβάλλεται ἐφ' ὅλων τῶν ἀντιτύπων τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς ὅσα καὶ ἂν ἐκδοθῶσι (Β. Διατάγμα 27 Δεκεμβρίου 1836)» ὥστε οὐδεμίαν κατ'ἄνωγον ἐπὶ τῶν διατάξεων τούτων τὸ Β. Διατάγμα τῆς 16 Ἰουνίου ε. ε. οὔτε ἄλλην τινὰ δυσχέρειαν εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἔμπορίου πρόκειται νὰ παρουσιάσῃ τῶν ἐμπορευμένων δυναμένων εἴτε νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν σφράγισιν τῆς συναλλαγματικῆς ἢ Γραμματίου εἰς διαταγὴν ἐπὶ χάρτου τῆς ἐκλογῆς τῶν, εἴτε νὰ ποιῶσιν τὴν χρῆσιν τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου τούναντιον τὰς κατασχέσεις τῶν παραβάτων τοῦ Νόμου περιστελλόν τούς ἐντίμως τὸ ἔμπόριον μετερχομένους προστατεύει καὶ τὴν ἰσότητά ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς φορολογίας ἐν τῷ ἔμπορῳ ὑποστηρίζει, διότι ἅπαντες οἱ ἐμπορευόμενοι θὰ κανονίζωσιν εἰς τὸ μέλλον τὰς ἐμπορικὰς τῶν πράξεις, μὴ προσδοκῶντες ὅτι δύνανται νὰ ἀποφεύγωσι τὰς εἰς τὸ Δημόσιον ὑποχρέωσιν τῶν, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πληρωτέα τέλη τοῦ χαρτοσήμου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 8 Αὐγούστου 1884.

Ὁ ὑπουργὸς

Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Πρὸς

τοῦς Κ. Κ. Συντάκτας τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ τοῦ Ταχυδρόμου Πατρῶν».

Ὅπως μὴ τὸ κοινὸν παραπλανᾶται ἐκ τῶν ἀνακριβῶν καὶ ἐσφαλμένων δημοσιεύσεων ἐκείνων, αἵτινες ἐκλήθησαν ἤδη νὰ δώσωσι λόγον ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, Σὰς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε διὰ τοῦ προερχοῦς φύλλου τῆς ἀξιολογῆς Ἐφημερίδος Σας, τὴν ἐπομένην πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἀστυνόμου, ἐξηγουσάν σαφῶς καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐξ Ἰθάκης εὐλογιῶντος.

Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ κοινωνία, χάριν τῆς ὁποίας παρέχομεν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἀστυνόμου, θὰ χαρακτηρίσῃ δεόντως τοὺς ἐπιμένοντας νὰ συκοφαντῶσι καὶ θὰ πεισθῆ πλέον περὶ τοῦ ἀναξιόπιστου τοιοῦτων εἰδήσεων. Ταῦτα διὰ τελευταίαν φορᾶν.

Δέξασθε κ. λ. π.

Ἐν Πάτραις τῇ 23 Αὐγούστου 1884.

(Ἐκ τοῦ Δημεναρχείου Πατρῶν).

Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κου Ἀστυνόμου.

Φίλε Κύριε Ὁρλώφ

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπὸ 12 τρέχ. μηνὸς ἐπιστολὴν ἀπαντῶ ὅτι ὁ εὐλογιῶν, ὅστις προῆλθεν ἐξ Ἰθάκης ἐφθασεν ἐνταῦθα τῇ 3ῃ τρέχοντος, τῇ 5ῃ δὲ ἰδίῳ, καταλύσας εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς α' Ἐλλάδος, ἐδήλωσε τῷ Ξενοδόχῳ ὅτι ἤθελε κεφαλαλίαν, τῇ ἐπιούσῃ δ' ἐξῆλθε τοῦ Ξενοδοχείου ἐπὶ τινος ὄρας, μετ' ὅ, ἐπανελθὼν, κατέπεσε καὶ μετεκαλέσατο τὸν Ἰατρὸν κ. Αἰμ. Γερούσην, ὅστις μετὰ δευτέραν ἐπίσκεψιν, ἀνήγγειλεν ἡμῖν, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶχε παραβληθῆ ὑπὸ εὐλογίας.

Πάτραι τὴν 8 Αὐγούστου 1884,

Ὁ φίλος Σας

Α. Παπαγιαννακόπουλος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Νέα βροχὴ ἐπέσκηψεν ἐνταῦθα καὶ ἀλλὰχρῶ κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην, ἥτις νέαν ἐπροξένησε θλάβην εἰς τὸν πρὸς ἀποξήρανσιν ἐκτεθειμένον σταφιδοκαρπὸν. Δυστυχῶς ἡ βροχὴ αὕτη ἐχειρτέρευσε τὴν ποιότητα μεγάλης ποσότητος καρποῦ, ὅστις βεβλαμένος ἤδη ἀρκοῦντως ἐκ προηγουμένων βροχῶν, νέαν ὑπέστη διὰ τῆς τελευταίας ταύτης φθοράν. Ἡ ἀγορὰ τῆς σταφίδος ἐνταῦθα διατελεῖ λίαν χαλαρά.

Ἡ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπίστασις τῆς ἐπαράτου χολέρας εἰς πολλοὺς ἐμβάλλει φόβους τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἡμῶν, οἵτινες ὁσμέραι καθίστανται μᾶλλον ὑποποτοὶ εὐλόγως δὲ, διότι ἀντὶ τὰ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ μέσου νὰ ἐπιτείνωνται ἐφ' ὅσον τοῦτο φοβερὸν προσεγγίζει εἰς ἡμᾶς, τούναντιον παρατηρεῖται ποῖα τις ἀδιαφορία καὶ ἐπιπολαιότης ὡς πρὸς τὰς καθάρσεις καὶ λοιπά. Ἀπὸ προχθὲς διαδίδονται ἐνταῦθα ἀπάσια περὶ τῆς ἀπροσέκτου ἐρμηνείας τῶν περὶ καθάρσεων διατεταγμένων καὶ πολλὰ πιστεύονται ὡς λαβόντα χώραν κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποβῶσιν ὀλέθρια εἰς τὸν τόπον ἐὰν ἀληθεύσωσι. Οἱ κτάν π. χ. ἐμποιεῖ αἰσθησὶν καὶ πολλοὺς ἐμβάλλει φόβους ἢ εἰδησις ὅτι ἀτιμολοῦν ἐξ Ἀγγλίας μὲν προερχόμενον, προσεγγίσαν δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας καὶ ἀποβιβάσαν ἐκεῖ ἐμπορεύματα, ἀρίκετο ἐνταῦθα τὸ Σάββατον, μετὰ 48 δηλ. ὡρῶν παρέλευσιν, ἀφῆθη δὲ νὰ συγκοινωνήσῃ ἀμέσως, διότι ἔφερε πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων ὅτι ἐν Νεαπόλει δὲν συνεκινώνησε, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν φυλάκων ἀπεβίβασεν ἀπλῶς ἐμπορεύματα. Εὐλόγως τὸ κοινὸν ἀνησυχεῖ ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ, διότι καὶ ἀληθεῖ ἂν ὑποθεθῶσιν αἱ περιστάσεις τοῦ διέπλου τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου, οὐδεμίαν παρέχουσιν ἐγγύησιν ὅτι ἐξασφαλίζουσιν ἀποχρῶντως τὴν πόλιν ἡμῶν. Οἱ φύλακες οἵτινες ἐπαγρύπνησαν τὴν ἐν Νεαπόλει προσέγγισιν τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου, ποῖαν ἀξιόπιστίαν παρέχουσι πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον τῶν εὐσυνειδήτως; Ἄλλως τε οἱ φύλακες ἐλήθησαν ἐκ Νεαπόλεως ἢ λυμάνισαι ἢ χόλερα καὶ συνεπῶς ἢ φυλάξαι ὑπὸ τοιοῦτων φυλάκων εἶσιν μᾶλλον ἐπικίνδυνος τῆς ἀφυλάκτου προσεγγίσεως. Καὶ περὶ ἄλλων τινῶν γίνεται ἐνταῦθα λόγος, μετὰ πολλοῦ δέους, περὶ ὧν ἀπέχομεν νὰ ποιήσωμεν λόγον ἀπὸ τοῦ νῦν, διότι δὲν εἶναι ἀκόμη ἀρκοῦντως βεβαιωμένα καὶ ἀναμφισβήτητα. Τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ὅστις μᾶς ἐπαπειλεῖ, ὡς ἐκ τῆς γειτνιασεως τῆς ἐστίας τοῦ κακοῦ, πρέπει νὰ ἐμποιήσῃ θαυράτην τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος εἰς πάντας ἐκείνους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους εἰς οὓς εἰσὶν ἀνατεθειμένα τὰ τῶν καθάρσεων, βαρεῖαν δ' ὑπέχουσι τὴν εὐθύνην ὅσοι ἐκ τούτων ὀλιγῶς ἐχουσιν περὶ τὴν θρησκευτικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν. Οὐχ' ἥτιον καὶ ἡ ἐνδεκαήμερος καθήκον εἰς τὴν ὑποβάλλονται αἱ ἐξ Ἰταλίας προελεύσαι κρήνηται ἤδη ἀνεπαρκεστάτη καὶ οὐδε-

μίαν ἐμπνέει πεποιθήσιν εἰς τὸ καταπεφοβισμένον κοινὸν, ἔργον δὲ σωτηρίας ἤθελεν ἐπιτελέσῃ ἢ ἡμετέρα Κυβέρνησις, ἐὰν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τοὺς εὐλόγους φόβους τῶν κατοίκων καὶ προσδιόριζεν εἰς εἰκοσήμερον τὴν ἤδη ἐνδεκαήμερον καθάρσιν διὰ τὰς ἐξ Ἰταλίας προελεύσεις. Περὶ τούτου ἀνηνέχθησαν ἤδη πολλοὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν πρὸς τὰς τοπικὰς ἀρχάς.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ σύστασις τεσσάρων κακουργιοδικείων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, ἔδρα τῶν ὁποίων ἔριζεται τοῦ μὲν τακτικοῦ αἱ Πάτραι, τῶν δὲ ἐκτάκτων τὸ Μεσολόγιον, ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Λευκάς.

— Πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, μετετέθη ἐκ τοῦ ἐν Καλάμιας Πρωτοδικείου, ἀντὶ τοῦ κ. Ναούμ, ὁ κ. Βύθ. Καράκαλος, γνωστὸς ἐνταῦθα ἐκ προηγουμένης ὑπηρεσίας.

— Μετετέθη παρὰ τῷ ἐνταῦθα δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν, ἐκ τοῦ τῆς Ἡλείας, ὁ Πρωτοδικὸς κ. Α. Ἀντωνόπουλος.

— Διὰ Β. Διατάγματος μετετέθησαν οἱ Ἐφῆται κ. Δ. Ζάνος ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις Ἐφετῆσι εἰς τὸ ἐν Λαρίσση κ. Π. Νίδερ ἐκ τοῦ ἐν Λαρίσση Ἐφετῆσι εἰς τὸ ἐν Πάτραις καὶ ὁ Ἀριστ. Τσουλάτης ἐκ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸ ἐν Πάτραις Ἐφετῆσι.

— Ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν ἐνταῦθα γυμνασίων ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ κ. κ. Ἰ. Βαρδούκας, Δ. Γαρμπῆς, Θ. Πράπας καὶ Διον. Ἀμπελιόπουλος.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐκηδεύθη ἐνταῦθα προσηκόντως ἡ σεβαστὴ δέσποινα ΜΑΡΙΑ Σ. ΓΕΡΟΥΣΗ, γυνὴ διαπρέψασα παρ' ἡμῖν ὡς σύζυγος ἐνός τῶν προχόντων τῆς πόλεως, τοῦ μακαρίτου Σωτηρίου Γερούση, οὔτινος ἡ μνήμη διαιτελεῖ ἀκόμη ἀμείψασα παρ' ἡμῖν, καὶ ὡς μήτηρ φιλόστοργος. Ἀπυθάνουσα ἐγκαταλείπει πένθος βαρὺ εἰς τὴν θυγατέρα τὸν γαμβρὸν καὶ τοὺς ἐγγόνους καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους καλοὺς συγγενεῖς.

— Ἀπὸ προχθὲς διαδίδεται ἐνταῦθα μετὰ τινος ἐπιτάσεως ὅτι ὁ πρῶτος ἀστυνόμος Πατρῶν κ. Ἀνδρέας Παπαγιαννακόπουλος ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας. Ἀγνοῦμεν ἂν ἐπακηθύσῃ ἢ διαδοσῆς αὕτη, γνωρίζομεν ὁμῶς ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἀπὸ τῆς 3 λήγοντος μηνὸς ὑπέβαλε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὴν περὶ ἀπολύσεως τοῦ Ἀστυνόμου πρότασιν του καὶ ὅτι αὕτη διατελεῖ εἰσὲτι ἐκρεμῆς ὑπὸ τὴν σκέψιν τοῦ ὑπουργοῦ. Λυπούμεθα ὅτι τὸ καθήκον ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ κατακρίνωμεν σφοδρῶς τὴν διοικητικὴν ταύτην πράξιν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ νὰ εὐχρηθῶμεν θερμῶς ὅπως αὕτη μὴ ληφθῆ ποσῶς ὑπ' ὄψιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως ἡμῶν, καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ προτεινάντος. Ἡ περὶ τοῦ ἡμετέρου Ἀστυνόμου γνώμη τοῦ «Φορολογουμένου» ἐστὶ γνωστὴ, διὰ νὰ ᾔται ἀνάγκη νὰ ἐπεξηγήσῃ οὕτως τὴν λυπηρὰν αἰσθησὴν ἢ ἐμποιεῖ αὐτῷ τὸ ὄψ' ὄψιν τὰς ἐπόψεις ἐπιζημιώτατον διάδικμα τοῦ κ. Νομάρχου ἄλλως τε δὲ φρονούμεν ὅτι τὴν αὐτὴν αἰσθησὴν ἐμποιεῖ τὸ ἄκουσμα τῆς ἀσυνέτου προτάσεως του εἰς πάντας τοὺς τιμίους, φιλοσύζυγους καὶ εὐφρονούντας ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Διὰ τῆς περὶ ἀπολύσεως τοῦ ἡμετέρου Ἀστυνόμου προτάσεώς του, ὁ ἄλλως τε συνετὸς κ. Ζορμπᾶς, ἔδειξεν ὅτι κακῶς, ἐξετίμησε τὸ ἄγαθόν ἀπερῆπραχματοποίησε παρ' ἡμῖν ἢ Ἀστυνομία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου, καὶ ὅτι τελείως ἀγνοεῖ ὑπὸ ποίους ὄρους ὑφίστατο καὶ ἐλειτούργει μέχρι πρὸ ὀλίγου ἐνταῦθα ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία. Δὲν θέλομεν διὰ τούτου νὰ ὑποσημάνωμεν ὅτι ἡ ἀστυνομία ἡμῶν ἀπέθη ἐν πάσιν ἀμεμπτος καὶ ὅτι αὕτη οὐδὲν ἀφίνει νὰ ἐπιθυμῶσιν, ἀλλ' ὅτι αὕτη ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου ἀπέθη ἀρχὴ σεβαστὴ, ὅτι ἐπραγματοποίησεν ἀγαθὴν σημαντικὴν εἰς τὸν τόπον, ὅτι διεχειρίσθη τιμίως καὶ ἀμερολήπτως καὶ ὅτι βάλει ὁσμέραι τελειοποιουμένη πλείετον,

ἵνα ἀποβῆ ἐν βραχεί μέρων ἀληθῆς πρόνοια τοῦ τόπου καὶ πραγματικὴ ὑπηρεσία τῆς ἐνόμου τάξεως. Πῶς πάντα ταῦτα διέλαθον τὴν δευτέρου τοῦ κ. Νομάρχου, καὶ ἀφῆθη νὰ παραπλανηθῆ ἐκ δυσμενῶν διαθέσεων μὴ ἐγκαιμῶν εἰς λόγους ὑπηρεσίας, ἢ ἐξ ἐπιβουλῶν εἰσληγῶν ἀνθρώπων ἀπαρετκομένων εἰς τὴν κατάστασιν τὴν ἐγκαιμῶν ἐνταῦθα ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ, δὲν εἶναι εὐκολὸν εἰς ἡμᾶς νὰ εἰπώμεν. Τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Νομάρχου ἐζημίωσεν αὐτὸν τὸν ἴδιον πλείοτερον παντὸς ἄλλου, ὡς θὰ ζημιώσῃ καὶ τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τὴν κοινὴ συνειδήσει, ἐὰν ἡ πρότασις τοῦ γίνῃ ἀποδεκτή καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν ὅσῳ δὲν διατυποῦται δημοσίᾳ ὠρισμέναι κατὰ τοῦ ἡμετέρου Ἀστυνομίου κατηγορίαι, ἢ πρὶν γίνωσι γνωστοὶ οἱ λόγοι ἐπ' αὐτῶν κ. Νομάρχου ἐστήριξε τὴν πρότασίν του, εἶναι ἀκαιρὸν ν' ἀναλάβῃ τις τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογία διότι τὸν ὑπάλληλον τοῦτον ἐγνωρίσαμεν ἅπαντες ἐν τῇ ἐνεργείᾳ του, τίμιον, ἰσχυρὸν ἐν τῇ θελήσει, ἀκαμπτον ἐν τῇ πράξει, ἀμερόληπτον, νοήμονα, δραστήριον, γενναῖον ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος μέχρι αὐταπαρνήσεως. Δὲν διαλάθουσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ ἀτέλειαι τινὲς ἐγκείμεναι εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του, ἀλλ' ἀπέναντι τοῦ ἀγαθοῦ ὅπερ ἀγωνίζεται νὰ πραγματοποιήσῃ παρ' ἡμῖν, ἐν μέσῳ μυρίων δυσχερειῶν, εἰμεθα ἐπιεικεῖς πρὸς αὐτάς, ἀπεδεχόμενοι τὴν τελειοποίησίν του. Οὕτε ἀγνοοῦμεν ὅτι ἡ ἐνεργεία του ἐξεγείρει καθ' ἑκάστην παράπονα, ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι, ὑπὸ τὰς ἐξῆς ὅσ' ἀνετράφημεν ἅπαντες ἐνταῦθα, ὅσον καλλιτέρα ἔσεται ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία, τόσῳ ἐπαχθεστέρα θὰ ἀποβαίῃ εἰς τὸ ἄτομον, ὅπερ τὴν τάξιν ἐν γένει ἐπιθυμῆ εἰς πᾶν ὅτι δὲν θίγῃ τὰ συμφέροντά του καὶ θέλει καλῶς λειτουργοῦσαν τὴν ἀστυνομίαν, χωρὶς ν' ἀπαντᾷ οὐδαμῶς τοὺς περιορισμοὺς τῆς καὶ τὰς πέδας τῆς. Πρᾶγμα ὅπερ οὐδαμῶς κατωρθώθη μέχρι τούδε, δὲν αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις εἰσὶν, ὡς τὰ ἐνδύματά μας, ἄτινα μᾶς στενοχωροῦσιν ὀλίγον, διὰ νὰ μᾶς προφυλάξωσιν ἀπὸ πολλὰ κακά. Ὁ κ. Νομάρχου ἀγνοεῖ πόσον ὁ τόπος ἐπόθησε ἀστυνομίαν, καὶ πόσα ὑπέστη μέχρι τούδε δεινὰ διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς, ἀγνοεῖ δὲ προσέτι ὅτι διὰ τῆς προστασίας του ἐξυπηρέτησε τὰ συμφέροντα καὶ ἀντετεκρίθη εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκείνων οἵτινες πολλοὺς ἔχουσι λόγους νὰ δυσχεραίνωσιν εἰς τὴν ἐγκαιμῶν παρ' ἡμῖν νῆαν τάξιν πραγμάτων ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ. Τὸ καλλίτερον ἐγκαλλώπισμα τῆς ἐνεστῶτος δημοτικῆς ἀρχῆς ἐστὶν ἡ ἀστυνομία τῆς, ἡ διοικητικὴ λοιπὸν ἀρχὴ δὲν ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ νὰ ἀπογομνῶσιν αὐτὴν καὶ ταύτης, οὐδὲ νὰ ἐπαναφέρῃ παρ' ἡμῖν κατάστασιν πραγμάτων κατὰ τῆς ἄλλοτε ἀφόρητον. Τούτων ἕνεκα φρονούμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον οὐδαμῶς θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ ἀπολύσεως τοῦ κ. Ἀστυνομίου πρότασιν τοῦ κ. Νομάρχου, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ πεισθῶμεν ἅπαντες ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ διοίκησις, ἀφοῦ ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τὸ καλὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου, ἐπιτυχᾶναι πάντοτε νὰ στερεῖ αὐτὸν καὶ τοῦ ὀλίγου ἐκείνου ἀγαθοῦ ὅπερ οὗτος οἶκοθεν καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν δυσχερειῶν κατορθεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ. Συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ κ. Ἀστυνομίου, νομίζομεν ὅτι συνηγοροῦμεν μᾶλλον ὑπὲρ τῆς διοικήσεως, ἣτις πρωτίστως φέρεται ἀπόνως πρὸς ἑαυτήν.

— Ἐπὶ ἀνακριθῶν ὅλως πληροφοριῶν στηρίζονται αἱ κατὰ τοῦ κηπουροῦ τοῦ Δημοτ. Νεκροταφείου μορφαὶ τῆς ἐφημερίδος ἀφανὸς, ὅτι ὡς ἡμεῖς καλῶς γνωρίζομεν ὁ φιλόπνοος ἐκεῖνος κηπουρὸς πολλοὺς καταβάλλει κόπους καὶ μεγάλην ἐπιμέλειαν ἵνα καταστήσῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του ἐφύτευσεν ἐξ ἰδιαιτέρου φυτωρίου του τετρακῆσια δένδρα πάντα φιλοτίμως, καταβάλλει δὲ ἐξ ἰδίων χρημάτων τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν, ἄτινα ἀναλαμβάνει μετὰ πολὺν χρόνον ἄνευ τόκου ἐκ τοῦ Δημοτικῶ

ταμείου καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ὑστερήσῃ ἡ καλλιέργεια διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ Δήμου καὶ ἐν γένει οὐδὲν παραλείπει ἐκ τῶν καθηκόντων του, ὡς δύναται νὰ μαρτυρήσῃ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ Νεκροταφείου.

— Ἡ ἐκδοσις τοῦ «Φορολογουμένου» καθυστέρησεν ἐπὶ δύο ἑβδομάδας διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Συντάκτου, ὅστις ἐπανελθὼν ἤδη ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αὐγούστου 23.— Ὁ ἐργάτης Ἐλευθέριος Καραπιπέρης συνεπλάκη μετὰ τοῦ Γεωργίου Πούλου ἐν ἐτραυμάτισεν ἐλαφρῶς διὰ ξύλου.— Αὐγούστου 24.— Μετὰ μικρὰν ἔριδα συνεπλάκησαν καὶ ἠκίσθησαν ἀμοιβαίως οἱ κερραγωγῆς Κωνστ. Παναγιωτόπουλος καὶ Πάνος Ξένος, συλληφθέντες δ' ἀμφότεροι ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.— Αὐγούστου 25.— Ἐν τῷ ῥαφείῳ τῶν ἀδελφῶν Παπαϊωάννου ὁ ἐργάτης Σπυρίδων Λυμπερῆς ἐτραυμάτισεν διὰ ψαλίδος τὸν Ἀριστείδην Μαχαίραν ἐλαφρῶς. Οἱ κρεοπῶλαι ἀδελφοὶ Γαλιάνη ἐφωράθησαν θέλοντες νὰ ἐκθῶσιν εἰς πώλησιν τρεῖς κριοὺς, οἵτινες εἶχον ψοφήσει ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ οὗς ἐξήγαγον διὰ νυκτὸς. Καὶ οἱ τρεῖς οὔτοι κριοὶ ἐζηρανίσθησαν ἀμέσως. Ἀπεπέμφθη εἰς Κεφαλληνίαν ὁ ἀεργὸς καὶ φαυλόβιος Παναγῆς Λειβαδάς.— Αὐγούστου 26.— Ὑπεδείχθη τῇ ἀστυνομίᾳ ὅτι εἰς χεῖρας τοῦ Φώτη ἱερέως Παναγοπούλου εὗρισκετο ἵππος κλοπιμαῖα ἀνήκουσα τῷ ἐκ Βυτίνης Θεμιστοκλεῖ Λιαροπούλῳ. Κατασχέθη ἡ ἵππος αὕτη, ἀπεστάλε πρὸς τὸν κ. Βίσαγγελέα.

Αὐγούστου 27.— Ἀγνωστοὶ ἐξ ἐνέδρας ἐτραυμάτισαν δ' ἐγγχειριδίου περὶ τὸ μσονύκτιον παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ ἐκκλησίᾳ τὸν Παντολέοντα Φραντσην ἐλαφρῶς κατὰ τὴν ὠμοπλάτην. Αὐγούστου 27.— Ἐν τῷ παντοπωλείῳ τοῦ Χρήστου Παπουταπούλου συνεπλάκησαν οἱ ὀπηρῆται Κωνστ. Καραμῆζος καὶ Μην. Μιχαλόπουλος, ὧν ὁ πρῶτος ἐτραυμάτισεν τὸν δεῦτερον ἐλαφρῶς εἰς τὴν χεῖρα διὰ μαχαίριου.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Πάτραις Ἐμποροδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ' 800 ε.ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐκήρυξεν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν Ἰωάν. Μπαρδασκούλιαν ὧρσεν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως τοῦ τὴν 18 Αὐγούστου ε.ε. διώρισεν προσωρινούς συνδίκους, τοὺς Θεόδωρον Σταθούλιαν καὶ Σπυρ. Πάππαν, εἰσηγητὴν τὸν ἐμποροδίκη Γ. Κοζάκον, ἡμέραν δὲ διὰ τὴν συνέλευσιν τῶν δανειστῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τὴν 7 Σεπτεμβρίου ε.ε. ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμποροδικείου Πατρῶν, καὶ ἐφημερίδα διὰ τὰς νομίμους δημοσεύσεις τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφ' Ἐφορολογουμένου.»

Ἀποφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 21 Αὐγούστου 1884.

Ὁ Προεδρεύων
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Ὑπογραμματεὺς
ΙΩ. ΠΙΣΠΥΡΙΓΓΟΣ.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 592 ε.ε. ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, ἐκτίθεται εἰς ἐκούσιον Πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Λεωνίδα Μ. Κούκα καὶ ἐξώθεν τοῦ γραφείου του, κειμένου ὑπὸ τὴν οἰκίαν Νικολ. Θωμοπούλου, κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ προσεχοῦς μηνός (30ην Σεπτεμβρίου 1884) ἡ διόρφος καὶ γωνιαία οἰκία τοῦ μακαρίτου Σπυρίδωνος Κουλουμπῆ, κειμένη ἐν τετραγώνῳ ἐβδόμῳ (7) τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, συγκειμένη ἐκ πηγῶν τετραγωνικῶν 430 καὶ 60/00 καὶ συνορεύουσα ἀνατολικῶς μετὰ οἰ-

κίαν Εὐσταθίου Γερακάρη, δυτικῶς μετὰ ὁδὸν Ἀγίου Ἀνδρέου, ἀρκτικῶς μετὰ στενὸν δρομίσκον καὶ μεσημβρινῶς μετὰ οἰκίαν ἀδελφῶν Γαλιάνη. Οἱ βουλομένοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ ἀς προσέλθωσιν νὰ προσφέρωσι τιμὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι τὴν προσεχῆ δευτέραν 3 Σεπτεμβρίου ἀρχεῖται τῶν ἐργασιῶν τοῦ τὸ ὑπὸ τῆς Κυρίας Χαρικλείας Χρηστακοπούλου διευθυνόμενον Παρθενογωγεῖον.

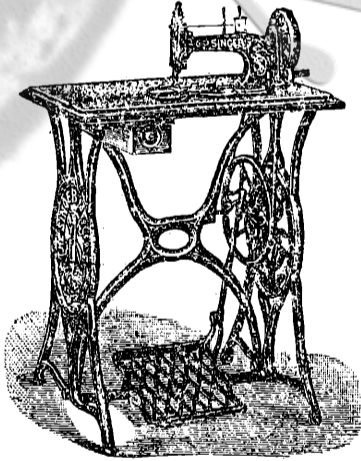
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Γνωστοποιεῖ ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἤρχισαν, τὰ δὲ μαθήματα τὴν 3 Σεπτεμβρίου. Σηματοθεῖσται δὲ καὶ Α' τοῦ Γυμνασίου τάξις. Τὸ δὲ προσωπικὸν τῶν διδασκόντων γνωστοποιεῖσται προσεχῶς.

Γραμματίον χρεωστικὸν εἰς διαταγὴν τοῦ Γεωργίου Ρόζη καὶ ἐκδότης Ἀριστείδης καὶ Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλοι ἐξ Αἰγίου διὰ ἀρ. ν. 650 καὶ 50/00 ὑπὸ χρονολογίαν 16 Μαΐου λήγον δὲ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ε.ε. ἀπολεσθὲν, εἰδοποιῶ ὅτι εἰς ὄντινα εὐρεθῇ θεωρῶ ἄκυρον.

Πάτραι 30 Αὐγούστου 1884
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΡΟΖΗΣ.

ΓΝΗΣΙΑΙ ΡΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

Αἱ γνήσιαι ραπτικάαι μηχαναὶ Σίγγερ ἦσαν καὶ εἶναι ὁ τύπος καὶ ὑπογραμμῶς πασῶν τῶν ὑπὸ τ' ὄνομα ΣΙΓΓΕΡ οὐσῶν Σίγγερ κτλ. προσφερομένων μηχανῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἀείποτε τελειοποιούμεναι ὑπερέχουσι κατὰ τὴν χρησιμότητα, τελειότητα καὶ σφαιρότητα πάντων τῶν ἀπομημάτων.

Ἡ τρεῖς ὅλας δεκαετηρίδας ὑπαρξίς τῶν καὶ ἡ ἀκαταπαύστως αὐξάνουσα ἐξόδουσις, ἣτις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπερέβη τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον, μαρτυρεῖ κάλλιστα τὰ προσόντα αὐτῶν.

Αἱ γνήσιαι ραπτικάαι μηχαναὶ Σίγγερ, πωλοῦνται ἀντὶ μικρᾶς προκαταβολᾶς καὶ μηχανίων δόσεων μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ ἑλοκλήρου.

Ἡ χρῆσις τῶν μηχανῶν διδάσκειται δωρεάν.
The Singer Manufacturing Co.

Γ. Ν. Ἐ. Δ. Λ. ε. γ. γ. ε. ρ.

Εἰς ὅλον τὸ ἡμισφαίριον ὑπάρχουν ὑποκαταστήματα. Ἐν Ἑλλάδι δὲ εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν.

Ἐν Πάτραις τὸ κατάστημα εὐρεῖται εἰς τὴν οἰκίαν Ἀναπλιώτου πλοῦτον τοῦ φωτογραφείου Καλυβωνῶν, ὅπου εὗρισκεται καὶ μηχανικὸς διὰ πάσαν ἐδηγίαν καὶ πληροφορίαν.